3 Ημέρες υπεράσπισης των βουνών (17-18-19 Μάϊου στο καταφύγιο Αγράφων) – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

ΑΓΡΑΦΑ: ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Στο ερώτημα ενέργεια γιατί και για ποιόν ο ελληνικός νεοφιλελευθερισμός έχει έτοιμη την εφιαλτική του απάντηση. Λεηλασία και καταστολή. Όλα για την κερδοσκοπική δυστοπία παραμερίζοντας την τοπική κοινωνία τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις τους «ύποπτους» δασάρχες, τεμαχίζοντας τη φύση όπως ακριβώς κάνει και για την κοινωνία. Λεηλασία και καταστολή.

Στα Άγραφα σχεδιάζεται η δημιουργία 44 αιολικών πάρκων με την εγκατάσταση 575 ανεμογεννητριών ικανές να συνεισφέρουν στα κέρδη των επενδυτών μερικά επιδοτούμενα εκατομμύρια ευρώ από τα χρήματα όλων για την πώληση ηλεκτρικού ρεύματος. Ήδη σε δύο οροπέδια της περιοχής των Αγράφων εγκρίθηκε η εγκατάσταση 40 ανεμογεννητριών σε υψόμετρο 1500 μέτρων και άνω.

Την καταστροφή της βιοποικιλότητας των βιότοπων και μάλιστα στο όνομα της πράσινης ανάπτυξης, όπως ονομάζουν την επενδυτική δραστηριότητα γύρω από τις ανεμογεννήτριες, η εγκατάσταση των οποίων απαιτεί καταστροφή του υπάρχοντος τοπίου, αλλά και του βιοαποθέματος. Έχουν εγκαταστήσει σε όλη την ηπειρωτική και νησιώτικη χώρα ανεμογεννήτριες και συνεχίζουν χωρίς καμιά προδιαγραφή, χωρίς κανένα όριο. Μα αυτό δεν κάνουν και με τις εξορύξεις χρυσού στην Χαλκιδική, τις εξορύξεις Βωξίτη στην Γκιώνα και στον Παρνασσό, με την προαναγγελλόμενη εκτροπή του Αχελώου, και με τον τεμαχισμό της Ηπείρου και άλλων περιοχών σε οικόπεδα εξόρυξης υδρογονανθράκων; Λεηλασία και κερδοσκοπία είναι η κανονικότητα του νεοφιλελευθερου κρατισμού.

Η παγκόσμια ενεργειακή κρίση δημιουργείται και βαδίζει χέρι-χέρι με τις λογικές της προόδου και της ανάπτυξης. Το φαντασιακό της αδιάκοπης μεγέθυνσης της παραγωγής, της υπερκατανάλωσης, της μεγάλης κλίμακας του κράτους και του πολυεθνικού κεφαλαίου απέναντι στη δημοκρατική διαχείριση της κοινότητας αποτελούν συνιστώσες και προβλήματα που δεν μπορούν

να κατανοηθούν εκτός της ιδεολογίας της συνεχούς ανάπτυξης. Για εμάς, ο στοχασμός πάνω στο ενεργειακό ζήτημα θα πρέπει να είναι κατ’ εξοχήν πολιτικός. Σε αντίθεση με τις αντιλήψεις της αριστεράς περί κρατικού σχεδιασμού και παραγωγισμού, θεωρούμε ως άξονες για μια συνεπή απάντηση στις ενεργειακές προκλήσεις την αποκέντρωση, την απομεγέθυνση και την αυτοδιεύθυνση.

ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ

Η εμπειρία των μεγάλων κινημάτων του πρόσφατου παρελθόντος για την υπεράσπιση των κοινών αγαθών δείχνει ότι ο μόνος τρόπος για να είναι αποτελεσματικά είναι να οργανώνονται με αμεσοδημοκρατικό, ισότιμο τρόπο και να περιλαμβάνουν στο λόγο τους την κριτική στη λογική της ανάπτυξης και της υπερεκμετάλλευσης των φυσικών πόρων. Πέρα απ’ όλα τα άλλα, το ζήτημα της διαχείρισης των φυσικών πόρων είναι ένα ζήτημα δημοκρατίας και κοινωνικού ελέγχου. Οφείλουμε να μην παραβλέπουμε αυτή την οπτική, ενισχύοντας πρακτικές αποκέντρωσης και έμφασης στην τοπικότητα του ενεργειακού σχεδιασμού, υποστηρίζοντας την αξία προτάσεων αυτοπεριορισμού και εξοικονόμησης ενέργειας.

Το φράγμα της Μεσοχώρας, οι εξορύξεις στα παρθένα εδάφη της Ηπείρου, οι κινεζικές επενδύσεις στον λιγνίτη και οι ανεμογεννήτριες στις κορυφές των Αγράφων αποτελούν μέρη ενός συνολικού, καταστροφικού σχεδιασμού για τις κοινωνίες και το περιβάλλον κι έτσι πρέπει να αντιμετωπίζονται.

- **ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΑΓΡΑΦΑ ΧΩΡΙΣ ΑΙΟΛΙΚΑ**
- **ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΛΟΓΙΚΕΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ**
- **ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ/ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ/ΤΟΠΙΚΕΣ ΑΥΤΟΘΕΣΜΙΣΕΙΣ**

**Για πληροφορίες σχετικά με τη μετάβαση και τη διαμονή στο Ορειβατικό Καταφύγιο Αγράφων μπορείτε να επικοινωνήσετε με τη σελίδα.*

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση – ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΡΑΤΗ ΔΕΝ ΘΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΙΡΗΝΗ

REE GAZA
Όσο και να προσπαθούν να καλύψουν το αποτύπωμα της σφαγής, πάντοτε θα υπάρχουν άνθρωποι να προσπαθούν να αναδείξουν την αλήθεια.Κουβαλούν και περιφέρουν την ολυμπιακή φλόγα ως σύμβολο θριάμβου των εθνών και των κρατών και όχι φυσικά ως σύμβολο ειρήνης κι εκεχειρίας. Αποσυμβολοποιούν την κοινωνική πραγματικότητα, επιμένοντας σε κοσμικές φιοριτούρες.
Από την Ολυμπιάδα του 1936 στη ναζιστική Γερμανία, στη σφαγή του Τλατελόλκο στο Μεξικό του 1968, μέχρι και σήμερα που η Παλαιστίνη βρίσκεται ενώπιον του αφανισμού, τα κράτη δολοφονούν.
Επιλέξαμε να μην σιωπήσουμε, να αφήσουμε ένα συμβολικό αποτύπωμα για τη σφαγή στη Γάζα, ώστε να μην κάνουν τουλάχιστον ότι δεν γνωρίζουν. Ο μηχανισμός απόκρυψης κι εξωραϊσμού κινήθηκε εγκαίρως, αλλά η ιστορία γράφει και δεν ξεγράφει ποιοι στέκονται στην πλευρά των ισχυρών και των φονιάδων.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΡΑΤΗ ΔΕΝ ΘΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΙΡΗΝΗ
Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Εκδήλωση/συζήτηση με τίτλο: Μιλιταρισμός: Η γέφυρα προς

τον Πόλεμο-Συζήτηση με αντιρρησίες συνείδησης από Ισραήλ και Ελλάδα

Πέμπτη 25.04 στις 19:00 στο Respiro di Libertà Social Space for Freedom

Εκδήλωση/συζήτηση με τίτλο:

Μιλιταρισμός: Η γέφυρα προς τον Πόλεμο-Συζήτηση με αντιρρησίες συνείδησης από Ισραήλ και Ελλάδα

Μαζί μας θα είναι: συντρόφισσα/αντιρρησίας συνείδησης από το Ισραήλ (μέλος της οργάνωσης "New Profile", υποκλάδι του War Resisters International)

Αντιρρησίες συνείδησης από τον ελλαδικό χώρο.Βρισκόμαστε σε μία περίοδο όπου οι ισορροπίες ανάμεσα σε κράτη και τα συμφέροντα της κάθε οικονομίας αλλάζουν από μέρα σε μέρα, οι πολεμικές συγκρούσεις γίνονται όλο και περισσότερες, ενώ παράλληλα τα ποσοστά της Ακροδεξιάς ανεβαίνουν παγκοσμίως. Τα κράτη ανά τον κόσμο ωθούνται σε εσωστρέφεια, προτάσσουν την εθνική τους ταυτότητα και κυριαρχία και κλείνουν τα σύνορά τους, εξοπλίζοντας υπερβολικά τις κατασταλτικές τους δομές. Η Μέση Ανατολή χαρακτηρίζεται από διεθνή μέσα ως "ένα καζάνι που βράζει συνεχώς" με χιλιάδες νεκρούς/ές αμάχους από τη μία πλευρά, της Παλαιστίνης, ενώ στην Ουκρανία ο πόλεμος με τη Ρωσία αποτελεί ήδη πραγματικότητα για πάνω από δύο έτη.

Ο πόλεμος εμφανίζεται υπέρμετρα και καθημερινά στα μέσα ενημέρωσης και προβάλλεται ως η πλέον κατάλληλη λύση για την διαχείριση εθνικών και κρατικών ζητημάτων. Με αυτόν τον τρόπο εδραιώνεται κοινωνικά ως αναγκαίος, ενώ νομιμοποιείται η θανατοπολιτική και η βαρβαρότητα του κράτους απέναντι σε αυτό που το ίδιο έχει ορίσει ως εχθρό. Η νομιμοποίησή του στην κοινή γνώμη αποτελεί βασικό κλειδί για την συνέχισή του, καθώς τα κατώτερα κυρίως κοινωνικά στρώματα είναι αυτά που χρειάζεται να τροφοδοτήσουν την πολεμική μηχανή, στο όνομα της εθνικής-εδαφικής κυριαρχίας ή αλλιώς της εθνικής ενότητας. Η δημιουργία και η ενίσχυση του μιλιταρισμού για την αντιμετώπιση του "εχθρού" γίνεται τόσο μεθοδικά, όπου η στρατιωτικοποίηση των κοινωνιών φαίνεται να αποτελεί μονόδρομο για την εκάστοτε εξουσία.

Όσον αφορά την γεωγραφία της Ελλάδας, ιδιαίτερα μετά την πανδημία του covid 19, η περαιτέρω στρατιωτικοποίηση σε διάφορους τομείς της ζωής είναι παραπανω απο φανερή, με την καταστολή να γίνεται όλο και πιο συχνή, όλο και πιο έντονη, όλο και πιο βαριά οπλισμένη. Βλέπουμε την αστυνομία και τον στρατό να ανανεώνονται διαρκώς τόσο σε δυναμικό όσο και σε εξοπλισμό, δαπανώντας σε αυτά τεράστια ποσά, κι αποτυπώνοντας με ξεκάθαρο τρόπο
τις προτεραιότητες του Κράτους. Την ΕΛ.ΑΣ. πιο συγκεκριμένα να στρατιωτικοποιείται και να εδραιώνεται η παρουσία της για την διαχείριση κάθε κρίσης κυβερνησιμότητας και “έκτακτη συνθήκη” όσον αφορά το κράτος και το κεφάλαιο.
Υπάρχουν όμως αυτοί κι αυτές που αντιτάσσονται στη ρητορική μίσους που διαπερνά τα καθεστώτα και τα κράτη παγκοσμίως, αυτοί κι αυτές που δεν υπόκεινται στην λογική του έθνους-κράτους περί ασφάλειας και προστασίας των εθνικών συνόρων, προβάλλοντας αντίσταση στον πολεμοχαρή παραλογισμό των ημερών μας.
Με την εκδήλωση αυτή επιθυμούμε να δώσουμε χώρο σε ανθρώπους που αγωνίζονται από τα κάτω και με κάθε τρόπο ενάντια στην εδραίωση του μιλιταρισμού και κατ’ επέκταση του εθνικισμού που οδηγεί στον πόλεμο ως αναγκαίο μέσο καταπολέμησης κάποιου φανταστικού εχθρού, τόσο στο Ισραήλ όσο και στον ελλαδικό χώρο. Πιο συγκεκριμένα, στη κουβέντα θα συμμετέχει μία συντρόφισσα/ αντιρρησίας συνείδησης από το Ισραήλ, μέλος της οργάνωσης New Profile (υποκλάδι του War Resisters International στο Ισραήλ), καθώς και αντιρρησίες συνείδησης και αρνητές στράτευσης από τον ελλαδικό χώρο.
Σκοπός μας είναι αφενός να ξετυλίξουμε το κουβάρι του αντιμιλιταρισμού σε διεθνές επίπεδο, και αφετέρου να αναδείξουμε τον ρόλο των κινημάτων από τα κάτω και της κοινωνικής αντίστασης, λαμβάνοντας ως δεδομένο πως είναι από τους μόνους τρόπους για να νιώσει ο μηχανισμός κ η ρητορική του Κράτους τριγμούς. Ιδιαίτερα μέσα σε μία συνθήκη πολέμου, όπου μετράμε χιλιάδες νεκρούς/ές στην Παλαιστίνη και με κάθε διαφορετική άποψη εντός του έθνους-κράτους να εξαλείφεται σε όσα επιτάσσει η εθνική ενότητα και η πολεμική μηχανή. Αυτές τις φωνές θέλουμε να αναδείξουμε και να ανοίξουμε έναν διάλογο μαζί τους.
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Εκδήλωση – Συζήτηση: Το μέλλον της υγείας στα χρόνια των ιδιωτικοποιήσεων – Τι έρχεται και οι προοπτικές αντίστασης.

Την ώρα που η κοινωνία παλεύει καθημερινά για την επιβίωση απέναντι στην ιδιωτική και κρατική κερδοσκοπία, στις ληστρικές αυξήσεις σε ενέργεια και μεταφορές που έφεραν οι ιδιωτικοποιήσεις και στα συνεχώς αυξανόμενα κόστη βασικών αγαθών, η κυβέρνηση αποφασίζει να θέσει σε εφαρμογή το σχέδιο εκποίησης του ήδη κατακρεουργημένου συστήματος υγείας.

Μας βλέπουν απλώς ως πελάτες, ως πηγή κέρδους. Το είδαμε στα Τέμπη, το είδαμε στη θεσσαλία, το βλέπουμε στα πανεπιστήμια. Δικαίωμα στη ζωή και την ευημερία έχουν μόνο όσοι διαθέτουν τις οικονομικές δυνατότητες και μπορούν να αυξήσουν τα κέρδη των εταιριών και της κρατικής συμμορίας.

Την Κυριακή 7 Απριλίου στις **12** το μεσημέρι, μαζευόμαστε στο **θεατράκι της Σκάλας** για να συζητήσουμε για τη δημόσια υγεία στο παρόν και το μέλλον. Θα μιλήσουμε για την πραγματικότητα στα νοσοκομεία, την υποστελέχωση, τις ελλείψεις και τη συστηματική και συνειδητή απαξίωση του ΕΣΥ που έχει μοναδικό στόχο να εξαναγκάσει τους πολίτες να στραφούν στις ιδιωτικές κλινικές και παράλληλα να ανοίξει τις πόρτες των νοσοκομείων στις εταιρίες. Να κατανοήσουμε τι σημαίνει κοινωνία και άνθρωπος χωρίς άμεση και δωρεάν πρόσβαση στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Να συζητήσουμε για τις προοπτικές αντίστασης ενάντια στο δυσοίωνο μέλλον που μας ετοιμάζουν.

Η δημόσια και δωρεάν υγεία είναι ένα ζήτημα που μας αφορά όλες και όλους. Οφείλουμε να τους σταματήσουμε!

Ομιλητές:
Πάνος Παπανικολάου: γενικός γραμματέας Ομοσπονδίας Ενώσεων Νοσοκομειακών Γιατρών Ελλάδας (ΟΕΝΓΕ)
Βάσω Αμπελογιάννη: γραμματέας Συλλόγου Εργαζομένων στο Νοσοκομείο και στα Κέντρα Υγείας νομού Άρτας, μέλος ΓΣ ΑΔΕΔΥ
Λουίζα Γκίκα: ιατρός στο Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Ιωαννίνων, μέλος ΔΣ της Ένωσης Ιατρών Νοσοκομείων Ηπείρου (ΕΙΝΗ)

Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Εκδήλωση – Αγώνες Γης από το χθες ως το σήμερα: Όχι εξορύξεις στην Ήπειρο (Δημοτικό Σχολείο Κουρέντων, Ιωάννινα)

Η απειλή της εξόρυξης στον τόπο μας είναι πλέον εμφανής, πεντακάθαρη και πολύ κοντινή. Μετά και την πρόσφατη απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, η Energean Oil & Gas βρίσκεται προ των πυλών. Κρίναμε, λοιπόν, ότι είναι τεράστιας σημασίας, όσοι και όσες ενδιαφερόμαστε να εμποδίσουμε την καταστροφή, με όλες τις διαφορές και τις ομοιότητές μας, να βρισκόμαστε με πολλούς τρόπους, ένας εκ των οποίων και αυτή η εκδήλωση. Κρίναμε ότι πρέπει να πραγματοποιηθεί στα Κούρεντα, χωριό κοντινό στην περιοχή της εξόρυξης. Γιατί έχει σημασία να ξέρουμε όλοι και από κοντά για ποιον τόπο μιλάμε. Γιατί έχει

σημασία να βρεθούμε όλοι μαζί, κάτοικοι των χωριών και της πόλης, κοντά στο σημείο της επικείμενης καταστροφής. Να αντλήσουμε δύναμη ο ένας από την άλλη και από τον ίδιο τον τόπο που δεν θέλουμε να ρημάξει και να αγωνιστούμε πλάι πλάι.

Η εκδήλωση αυτή είναι ένας τρόπος να ενισχύσουμε το «οπλοστάσιο» μας. Και το πιο σημαντικό όπλο είναι η γνώση και η μνήμη. Η περιοχή μας δεν είναι νέα στους περιβαλλοντικούς αγώνες. Υπάρχει σημαντική παρακαταθήκη από τους αγώνες υπεράσπισης του ποταμού Καλαμά, όπως και από την προηγούμενη απειλή εξόρυξης υδρογονανθράκων. Έχουμε λοιπόν σκοπό, αντλώντας γνώση από τα σωστά, τα λάθος, το σύνολο της εμπειρίας των προηγούμενων να συνδέσουμε το νήμα με τον δικό μας, τον σημερινό αγώνα. Να αξιοποιήσουμε την εμπειρία, να αλληλοενημερωθούμε, να παράξουμε ιδέες για να στείλουμε επιτέλους τις εταιρίες που θέλουν να καταστρέψουν τις ζωές μας στο διάολο!

Ομιλητές/τριες:
– Συμμετέχων στον αγώνα της δεκαετίας του ‘80 για την υπεράσπιση του ποταμού Καλαμά
– Ανοιχτή συνέλευση στα Γιάννενα ενάντια στην ενεργειακή λεηλασία
– Κάτοικος της περιοχής που απειλείται από την εξόρυξη

Πληροφορίες:
– Κυριακή 31 Μαρτίου – 12 το μεσημέρι
– Δημοτικό Σχολείο Κουρέντων

Facebook Event

Ευχαριστούμε πολύ την Αδελφότητα Κουρέντων για τη συνεργασία στην πραγματοποίηση της εκδήλωσης!

Παρουσίαση της ποιητικής συλλογής ΠΑΡΤΙΔΑ, του Ανδρέα Κουζέλη στον Ε.Κ.Χ Αλτάι

Ο Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος αλτάι (θεμιστοκλέους 65, Εξάρχεια) παρουσιάζει τη νέα ποιητική συλλογή του κοινωνιολόγου – συγγραφέα Ανδρέα Π. Κουζέλη «ΠΑΡΤΙΔΑ», την Παρασκευή 29 Μαρτίου 2024, στις 20:30.

Την παρουσίαση συντονίζει η δημοσιογράφος και συγγραφέας Όλγα Στέφου.
Για την ποιητική συλλογή μιλούν ο Γιώργος Τσιάκαλος, ομότιμος καθηγητής ΑΠΘ και η Έλενα Χριστοδουλίδου, χορογράφος, υπεύθυνη του Πολιτιστικού Κέντρου Εγκώμιο.

Ποιήματα θα διαβάσουν οι ηθοποιοί: Ελισσαίος Βλάχος, Νίκη Παπαγεωργίου, Τάνια Παλαιολόγου, Δήμητρα Σκλάβου, Κώστας Παπακωνσταντίνου και ο μουσουργός Βασίλης Μπαμπούνης.

Τη μουσική επιμελείται ο Βασίλης Μπαμπούνης.
θα υπάρχει διερμηνεία ελληνικής νοηματικής γλώσσας από τη Σοφία Ρομπόλη.
Τη βραδιά της εκδήλωσης θα διατίθενται σε περιορισμένο τιράζ αντίτυπα της ποιητικής συλλογής σε φυσική μορφή, ενώ ψηφιακά αντίτυπα υπάρχουν στην ιστοσελίδα www.afanton.gr
Ο χώρος είναι φιλικά προσβάσιμος για ανάπηρους-ες, αλλά δεν διαθέτει τουαλέτα για αναπήρους-ες.

Ανακοίνωση της Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης για την εισβολή της αστυνομίας στην Σ.Θ.Ε το Σάββατο 16/3

ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΦΟΙΤΗΤ(ΡΙ)ΕΣ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ – ΜΟΝΟ ΜΠΑΤΣΟΙ ΚΑΙ ΕΡΓΟΛΑΒΙΕΣ –

Σάββατο ηλιόλουστη μέρα-μεσημέρι. Στον Πλάτανο του Βιολογικού στήνεται μία συλλογική κουζίνα με διάφορες άλλες δράσεις επανοικειοποίησης των πανεπιστημιακών-δημόσιων χώρων. Αυτό στάθηκε ως η αφορμή να μπουκάρουνε κάθε λογής αστυνομικοί με τη συνοδεία ΕΚΑΜ μέσα στα πανεπιστήμια σπάζοντας ό,τι τους στέκονταν εμπόδιο.

Αποτέλεσμα; 49 συλληφθέντα άτομα που βρίσκονταν στον χώρο για την δημόσια εκδήλωση του συντονιστικού του Συλλόγου Φοιτητών Φυσικού, σπασμένες τζαμαρίες που βρέθηκαν στο διάβα των κατασταλτικών δυνάμεων και κατεστραμμένοι πανεπιστημιακοί χώροι. Όχι, τα τελευταία δεν ήταν κάποια εικόνα που άφησαν οι φοιτητ(ρι)ες έπειτα από 2 μήνες κατάληψης και αγώνα ενάντια στο νέο νομοσχέδιο για τα Ιδιωτικά Πανεπιστήμια. Αλλά ό,τι φθορά μέσα στο πανεπιστήμιο άφησαν οι αστυνομικές δυνάμεις που κατέφθασαν για να φροντίσουν την αποκαθήλωση της.. τάξης για να μην γίνει “κάποια φθορά”.

Με λίγα λόγια, μία Βιβλιοθήκη που κανονικά θα πρέπει να αναρωτιόμαστε γιατί δεν έχει γίνει ακόμα, μετά από τόση διαφήμιση και φύλαξη που της ρίξανε και ποιες εργολαβίες τσέπωσαν πάλι τα ζεστά λεφτουδάκια, που κατά τα άλλα δεν υπάρχουν για άμεσες και βασικές παροχές στους/στις φοιτητ(ρι)ες, και παραμένει γκρεμισμένη και έρημη πίσω από

λαμαρίνες. Αυτό και η συνάντηση ανθρώπων στάθηκαν ως λόγοι για να στηθεί μία ακόμα επίδειξη δύναμης εντός των πανεπιστημιακών χώρων από τις δυνάμεις κρατικής καταστολής και επιβολής.
Αν θέλετε να γίνει ακόμα πιο σουρεαλιστικό: Ο ίδιος ο Πρύτανης του Α.Π.Θ. τους κάλεσε για να μην γίνουν φθορές.
Κι αν θέλετε να φτάσει ακόμα παραπέρα: φτάσαμε στο σημείο μέσα στο φουαγιέ ενός πανεπιστημίου να μην επιτρέπεται και να απαγορεύεται να είναι οι φοιτητ(ρι)ες αλλά να κάθεται μία στρατιά από πάνοπλους αστυνομικούς με τις/τους φοιτητ(ρι)ες απέναντι κ εκτός του χώρου τους.

Αυτές είναι οι εικόνες των τελευταίων ημερών στο Α.Π.Θ. και συγκεκριμένα στην Σ.Θ.Ε. η οποία τελούσε υπό κατάληψη, όχι επειδή κάποια άτομα ή ομάδες τους ήρθε να την κάνουν, αλλά με απόφαση Συλλόγου Φοιτητών. Δηλαδή το πλέον αρμόδιο όργανο γι' αυτές τις αποφάσεις με την συμμετοχή των φοιτητ(ρι)ών της σχολής.

Ακόμη ένα επικοινωνιακό σόου επίδειξης δύναμης πάνω σε ζωές και σώματα φοιτητ(ρι)ών και μη, για να βγει και η ατζέντα του Κράτους.

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι/ες και στο πλευρό των συλληφθέντων και των φοιτητικών καταλήψεων που αγωνίζονται ενάντια στα σχέδια Κράτους και Κεφαλαίου.

Η αντίσταση απέναντι στην κρατική καταστολή στα πανεπιστήμια και το σύνθημα «ΕΞΩ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ» συγκεντρώνει αυτή τη στιγμή όλους τους αγώνες ενάντια στην κυριαρχία και στην αναπαραγωγή σχέσεων εξουσίας, στην παραγωγή κατακερματισμένων και πλήρως αναλώσιμων εργαζόμενων, στην επιβολή μιας ζωής αβίωτης για τους αδύναμους, τις καταπιεσμένες, τους μετανάστες, στην ποινικοποίηση όσων σπάνε τη σιωπή τους.

Το πρόταγμα για ένα Δημόσιο – Ελεύθερο – Κοινωνικό Πανεπιστήμιο συγκεντρώνει όλους τους αγώνες που αμφισβητούν και αρνούνται να παραδώσουν το μονοπώλιο των ζωών μας στην

αγορά και στο Κράτος. Τους αγώνες για ανάσες ελευθερίας, μέσα στον κόσμο της καταπίεσης, της πατριαρχίας, της εκμετάλλευσης και της αδικίας. Τους αγώνες όπου βιώνεται η συλλογική απόφαση και νίκη και οι σχέσεις πλέκονται όχι ιεραρχικά αλλά στο πλαίσιο μίας διαρκούς επανανοηματοδότησης.

Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια που σκοτώνουν τη γνώση και ιδιωτικοποιούν τον δημόσιο χώρο, θα μείνουν στα χαρτιά.

Αντικατασταλτική Πορεία: Τρίτη 19/03, 20:00, Καμάρα

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Εκδήλωση/Συζήτηση με φοιτητ@ συμμετέχουν σε αυτόνομα/ελευθεριακά σχήματα σχολών της Αθήνας για την αποτίμηση και τις προοπτικές του αγώνα ενάντια στην ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων.

Παρασκευή 23/3, στις 19.30, στον Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος «αλτάι»//Free Social Space "altai"

Ακολουθεί η θέση της συνέλευσης μας για το Πανεπιστήμιο:

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ-ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΤΙ ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΗΜΕΡΑ
ΓΙΑ ΕΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟ–ΔΗΜΟΣΙΟ–ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΥΡΙΟ

Δεν μας ξενίζουν οι εξελίξεις σχετικά με την επικείμενη απόφαση του Κράτους για περισσότερο κατακερματισμό της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με την ίδρυση των ιδιωτικών πανεπιστημίων.
Η επιλογή αυτή της κυβέρνησης είναι απολύτως ιδεολογική αφού καμία αναγκαιότητα δεν παράγεται απο την πραγματικότητα προς αυτη την κατεύθυνση της ίδρυσης ιδιωτικών πανεπιστημίων. Τι και αν το σύνταγμα (άρθρο 16) δεν το επιτρέπει; Ο Κυρίαρχος είναι πάνω από το σύνταγμα και παράγει το δίκαιο του Κυρίαρχου ανά πάσα στιγμή. Διαμέσου των προβλέψεων του άρθρου 28 του συντάγματος, που επιτρέπει την ενεργοποίηση διακρατικών συμφωνιών, επιδιώκει την αναγνώριση επενδύσεων ξένων πανεπιστημίων. Πάλι καλά που υπάρχει νομικό πρόσχημα, αν και δεν παραιτούνται και από την επιδίωξη αλλαγής του άρθρου 16.

Αν το Κράτος επέλεξε να επιτεθεί και να αποδιοργανώσει το Πανεπιστήμιο, διαλύοντας ένα ακόμη θεσμό του δημόσιου χώρου, έστω και ετερόνομο, εμείς θεωρούμε ότι είναι ευκαιρία για να ανοίξει μία ευρεία συζήτηση για την επανανοηματοδότηση του Πανεπιστημίου και της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Για το Κράτος, το Πανεπιστήμιο είναι ένας δημόσιος χώρος που δε νοείται να μην είναι στην κυριαρχία του. Δε νοείται να αποτελεί σημείο ελευθερίας και οι «παράνομες» ενέργειες της αμφισβήτησης, της αντίστασης, του διαφορετικού που μπορεί να γεννιούνται εντός του, θα πρέπει να παταχθούν.

Το Πανεπιστήμιο θα πρέπει να τακτοποιηθεί ώστε να λειτουργήσει για τους αποκλειστικούς σκοπούς της εκπαίδευσης και του κέρδους.Ο δημόσιος χώρος έχει βαθιά πολιτική σημασία καθώς είναι ο χώρος όπου παράγεται η πολιτική των από κάτω, η αμφισβήτηση, η αντίσταση, η εξέγερση. Μόνιμη φροντίδα του Κράτους είναι να κατακτήσει τον δημόσιο χώρο, είτε αστυνομοκρατώντας τον είτε ιδιωτικοποιώντας τον. Προς αυτή την κατεύθυνση οργανώνει διάφορες πολιτικές και τακτικές προκειμένου να επιτύχει μια καθολική περίφραξη όλων των δημόσιων χώρων.

Νέες περιφράξεις που οργανώνονται για τους σκοπούς του κέρδους, τον έλεγχο της συμπεριφοράς, τον αποκλεισμό από τον κοινωνικό χώρο και το οριστικό τέλος με την έννοια του δημόσιου. Και κάθε μορφή περίφραξης έχει ως στόχο να σιωπήσει η κριτική, αλλά και η οργάνωση της επιθυμίας για μία ζωή ελεύθερη.

Περιφράξεις για τους σκοπούς του κέρδους: Το βασικό εργαλείο του νεοφιλελευθερισμού ως μέρος του πολιτικοοικονομικού και ιδεολογικού σχεδίου για την αγοραία συναλλαγή ως βασικό σύστημα ηθικών αρχών είναι η δύναμη των κεντρικών θεσμών να προωθούν σχέδια εκχώρησης των δημόσιων πόρων στους ιδιώτες. Το πανεπιστήμιο ήδη από τον 19ο αιώνα, με την κυριαρχία της αστικής τάξης και τη βιομηχανική επανάσταση χάνει το νόημά του ως παραγωγός και πομπός της γνώσης και μετατρέπεται σε οικονομικός ρυθμιστής, καθώς αναπροσαρμόζεται στο καινούριο πλαίσιο του καπιταλισμού με την εισαγωγή του στον καταμερισμό. Τα προγράμματα σπουδών και η έρευνα εναρμονίζονται με τις απαιτήσεις της βιομηχανικής παραγωγής και εργασίας, η γνώση κατακερματίζεται συνεχώς και πλέον αντικαθίσταται από την δεξιότητα. Η αποξένωση του αντικειμένου από την γνώση και η αλλοτρίωση του ρόλου της ανώτατης παιδείας είναι τόσο βαθιά που το πανεπιστήμιο απογυμνώνεται από το αρχικό του νόημα και μετατρέπεται σε ένα στυγνό κέντρο παραγωγής πρόσκαιρης εξειδίκευσης με σκοπό την επαγγελματική κατάρτιση.

Το Κράτος, λοιπόν, ανέλαβε, και μέσω σειράς νομοθετικών και πρακτικών παρεμβάσεων προώθησε το Πανεπιστήμιο ως μέσο κατάρτισης εκπαιδεύοντας άμεσα τους φοιτητές και έμμεσα τους διδάσκοντες σύμφωνα με τις καπιταλιστικές απαιτήσεις. Οι νεοφιλελεύθερες μεταρρυθμίσεις έστρωσαν το δρόμο για την πλήρη μετάβαση από την ανθρωποκεντρική θεώρηση της κοινωνίας και της παιδείας στην εμπορευματοκεντρική.

Περιφράξεις για τον έλεγχο της συμπεριφοράς: Το πανεπιστήμιο στην Ελλάδα πιάνει το νήμα της αμφισβήτησης και συνδέεται με τα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια μετά το Μάη του ’68. Η ριζοσπαστικοποίηση του ’60, με σημείο αναφοράς τα Ιουλιανά και

η μαζική συμμετοχή της νεολαίας και των φοιτητ(ρι)ών στις κοινωνικές διεκδικήσεις με σημείο αιχμής το πολιτειακό, συνεχίζεται με τις δυναμικές αντιδικτατορικές ενέργειες στην περίοδο της Χούντας, φτάνοντας στο απόγειό του με την εξέγερση του Πολυτεχνείου το ’73. Έκτοτε το πανεπιστήμιο αποτελεί χώρο πολιτικοποίησης των φοιτητών με τη συμμετοχή τους σε ευρύτερους κοινωνικούς αγώνες και μήτρα ανάδειξης ριζοσπαστικών κινημάτων.

Η ευθεία βολή κρότου λάμψης στον φοιτητή που αντιστέκεται σηματοδοτεί το οριστικό τέλος του πανεπιστημίου ως χώρου αμφισβήτησης και αντίστασης. Είναι η ίδια βολή που σκότωσε το ’65 τον Πέτρουλα και τον Γρηγορόπουλο το ’08. Η νεοφιλελεύθερη κατεύθυνση είναι απόλυτη. Η επικράτησή της δεν συμβιβάζεται με την συνύπαρξη και απαιτεί την ολοκληρωτική εξάλειψη κάθε μη προσαρμόσιμου, πόσο μάλλον εναντιωτικού, θεσμού. Εγκαλεί, καταγγέλλει και επιτίθεται σε φοιτητ(ρι)ές και καθηγήτ(ρι)ες επειδή διαχρονικά αντιστέκονται και αμφισβητούν το αγοραίο πανεπιστήμιο και την παγίωση ενός συστήματος αναπαραγωγής άνισων σχέσεων.

Περίφραξη της κοινότητας: Η ολοκλήρωση του σχεδίου για την πλήρη ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων και το οριστικό τέλος τους ως δημόσιος χώρος πολιτικής αναπαραγωγής, αμφισβήτησης και αντίστασης ολοκληρώνεται με την περίφραξη της φοιτητικής κοινότητας και τη μονιμότητα των φυσικών εμποδίων εισόδου. Οι ασφαλίτες ελέγχουν τους/τις φοιτήτ(ρι)ες στις εισόδους, ενώ τα ΜΑΤ τους/τις συνοδεύουν μέχρι να μπουν στην αίθουσα για μάθημα. Στη συνέχεια αναμένονται οι φοιτητικές κάρτες, τα τουρνικέ, οι κάμερες και κάθε μηχανισμός ελέγχου για την εμπέδωση της κανονικότητας και αποτροπή έκφρασης του διαφορετικού.Η φυσική περίφραξη του δημόσιου χώρου είναι για να αποτρέψει την κοινότητα από την χρήση του για πολιτικούς σκοπούς πέρα από την εργασία και την κατανάλωση.

Κάθε κίνηση της πανεπιστημιακής κοινότητας για εναντίωση στην επιχειρηματικοποίηση, εμπορευματοποίηση και την αλλοτρίωση ως αναπαραγωγή της κυρίαρχης κουλτούρας, από συζητήσεις μέχρι

κινητοποιήσεις, είχε απέναντί της είτε τους κυριολεκτικούς φύλακες των πανεπιστημιακών πυλών, τις δυνάμεις καταστολής δηλαδή, είτε την ανελέητη προπαγάνδα από τα ΜΜΕ αλλά και τις καθηγητικές ελίτ που έχουν ταχθεί πλήρως με το τακτοποιημένο πανεπιστήμιο.Τα πανεπιστήμια αποτελούν τον τελευταίο χώρο του κινήματος για να οργανώνει τις αντιστάσεις του. Η επίθεση του κράτους είναι ολομέτωπη με τη συνεχή ανακατάληψη ζωτικών χώρων του ανταγωνιστικού κινήματος από τις δυνάμεις καταστολής και τη συρρίκνωση των ελεύθερων χώρων.

Οι εικόνες με τα ΜΑΤ στις πλατείες την περίοδο πριν και μετά την καραντίνα, οι εκκενώσεις καταλήψεων και κέντρων αγώνα, η προσαγωγή μελών σωματείων κατά τις παρεμβάσεις τους για εργατικές διεκδικήσεις, η ιδιωτικοποίηση του δημόσιου χώρου από τις παραλίες μέχρι τα δάση και τα πάρκα, ο πλήρης κρατικός έλεγχος του δημόσιου διαλόγου και των ΜΜΕ έχουν δημιουργήσει έναν ασφυκτικό κλοιό γύρω από την έκφραση της αντίρρησης και της κριτικής. Τα πανεπιστήμια αποτελούν έναν από τους τελευταίους σταθμούς που επιδιώκει η εξουσία να περάσει εξ' ολοκλήρου στα χέρια της.

Για τους παραπάνω λόγους μιλάμε, ήδη από τους φοιτητικούς αγώνες του '06-'07 ενάντια στο Νόμο-Πλαίσιο, για ένα Πανεπιστήμιο Ελεύθερο-Δημόσιο-Κοινωνικό. Ελεύθερο ακριβώς ως προς τους ταξικούς και χωροταξικούς φραγμούς όσον αφορά την πρόσβαση σ' αυτό. Δημόσιο ως προς τον δημόσιο ζωτικό χώρο που διεκδικείται μέσα σ' αυτόν από την κοινωνία και την κυριαρχία. Κοινωνικό ως προς τον παν-κοινωνικό χαρακτήρα της γνώσης και του πανεπιστημίου, ως ένα με το υπόλοιπο κοινωνικό σύνολο και όχι σαν ένας οργανισμός αποκομμένος απ' αυτό και τις ανάγκες του.

Η αντίσταση απέναντι στην κρατική καταστολή στα πανεπιστήμια και το σύνθημα «ΕΞΩ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ» συγκεντρώνει αυτή τη στιγμή όλους τους αγώνες ενάντια στην κυριαρχία και στην αναπαραγωγή σχέσεων εξουσίας, στην παραγωγή κατακερματισμένων και πλήρως αναλώσιμων εργαζόμενων, στην επιβολή μιας ζωής αβίωτης για τους αδύναμους, τις

καταπιεσμένες, τους μετανάστες, στην ποινικοποίηση όσων σπάνε τη σιωπή τους.

Το πρόταγμα για ένα Δημόσιο – Ελεύθερο – Κοινωνικό Πανεπιστήμιο συγκεντρώνει όλους τους αγώνες που αμφισβητούν και αρνούνται να παραδώσουν το μονοπώλιο των ζωών μας στην αγορά και στο Κράτος. Τους αγώνες για ανάσες ελευθερίας, μέσα στον κόσμο της καταπίεσης, της πατριαρχίας, της εκμετάλλευσης και της αδικίας. Τους αγώνες όπου βιώνεται η συλλογική απόφαση και νίκη και οι σχέσεις πλέκονται όχι ιεραρχικά αλλά στο πλαίσιο μίας διαρκούς επανανοηματοδότησης.

Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια που σκοτώνουν τη γνώση και ιδιωτικοποιούν τον δημόσιο χώρο, θα μείνουν στα χαρτιά.
ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΣΕ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΑΘΗΝΑΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 08/03 ΟΛΟΙ/ΕΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ-ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΤΙ ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΗΜΕΡΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟ-ΔΗΜΟΣΙΟ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΥΡΙΟ (ΑΚ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ)

“Το σχέδιο “Βιβλιοθήκη”, λοιπόν, και το δίλλημα “ή με τις βαριοπούλες ή με τις βιβλιοθήκες” αντανακλά την νεοφιλελευθεροποίηση του δημόσιου χώρου, η οποία προωθείται από το ίδιο το κράτος και ενεργεί δήθεν για το δημόσιο συμφέρον. Αντανακλά τις νέες περιφράξεις που οργανώνονται για τους σκοπούς του κέρδους, τον έλεγχο της συμπεριφοράς, τον αποκλεισμό από τον κοινωνικό χώρο και το οριστικό τέλος με την έννοια του δημόσιου. Και κάθε μορφή περίφραξης έχει ως στόχο να σιωπήσει η κριτική αλλά και η οργάνωση της επιθυμίας για μία ζωή ελεύθερη.“

Μάιος 2022, Θεσσαλονίκη

Ότι δεν ολοκληρώθηκε την τελευταία 2θετία, έρχεται τώρα με το νέο νομοσχέδιο με το ειρωνικό, όπως πάντα, όνομα “Ελεύθερο Πανεπιστήμιο”. Η εντεινόμενη καταστολή και η μεταφορά ολόκληρων αστυνομικών τμημάτων μέσα στους πανεπιστημιακούς χώρους με δήθεν αφήγημα την πάταξη κάποιας ανομίας, δεν ήταν κάτι άλλο παρά η προετοιμασία για την επιχείρηση “τακτοποίησης” του Πανεπιστημίου. Μία “απελευθέρωση” των πανεπιστημίων, έπειτα από την επιτυχία της απελευθέρωσης από την “ανομία”, που προσδοκά να παρακάμψει το άρθρο 16, με την ίδρυση και εξίσωση κολλεγίων και ξένων ιδρυμάτων. Άλλωστε ξέρουμε και από την εμπειρία στην Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση τι πάει να πει ιδιωτική Παιδεία και με τι κόστος από τα λεγόμενα Φροντιστήρια.

Η ολοένα και εντονότερη σμίκρυνση της όποιας κρατικής χρηματοδότησης έχει περικλύσει κάθε τομέα εντός των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων στον αποκλειστικό στόχο της χρηματοδότησης τους με οποιοδήποτε μέσο. Αυτό σημαίνει αυτόματα υψηλότερο κόστος φοίτησης, κλείσιμο κτιριακών υποδομών και εργαστηρίων, έρευνες μονάχα για εταιρείες κατά παραγγελία με φθηνή-απλήρωτη εργασία, ολοένα και πιο αυξημένα δίδακτρα σε μεταπτυχιακά προγράμματα που σε συνδυασμό με τις απαιτήσεις της αγοράς εργασίας αφήνει αρκετούς/ές πτυχιούχους/ες έκθετους στην ανεργία και στην επισφάλεια. Ενώ, παράλληλα, ο χαρακτήρας της γνώσης που παράγεται γίνεται όλο και περισσότερο αποστειρωμένος από κάθε κριτική σκέψη.

Η Εκπαιδευτική αναδιάρθρωση έρχεται να μας υπενθυμίσει πόσο σημαντικό πεδίο αγώνα είναι τα Πανεπιστήμια και η Εκπαίδευση. Από τους μαζικούς φοιτητικούς αγώνες και τις καταλήψεις

ενάντια στον Νόμο-Πλαίσιο το ’05-’06, μέχρι και τις μεγαλειώδεις διαδηλώσεις και κινήσεις αντίστασης, πριν 2 χρόνια στη θεσσαλονίκη, ενάντια στο Νόμο Κ-Χ και την είσοδο των ΟΠΠΙ στα πανεπιστήμια. Ένα νομοσχέδιο του οποίου την συνέχεια την βλέπουμε σήμερα μπροστά μας. Με τους αγώνες αυτούς να αποτελούν την απόδειξη πως μονάχα μέσα από συλλογικούς-αδιαμεσολάβητους αγώνες, δεν θα εφαρμοστούν οι ονειρώξεις της Εξουσίας μέσα από το καινούργιο Νομοσχέδιο.
Και η κατάργηση του Ασύλου και η είσοδος των μπάτσων στους Πανεπιστημιακούς χώρους ήρθαν ακριβώς γι’ αυτό: για την καταστολή των Αντιστάσεων και την περίφραξη της Εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης.
Για τους παραπάνω λόγους μιλάμε, ήδη από τους φοιτητικούς αγώνες του 2005/2006 ενάντια στο Νόμο-Πλαίσιο, για ένα Πανεπιστήμιο Ελεύθερο-Δημόσιο-Κοινωνικό. Ελεύθερο ακριβώς ως προς τους ταξικούς και χωροταξικούς φραγμούς όσον αφορά την πρόσβαση σ’ αυτό. Δημόσιο, όχι με την κρατική νοηματοδότηση που έχει πάρει σήμερα η λέξη, αλλά ως προς τον δημόσιο ζωτικό χώρο που που διεκδικείται μέσα σ’ αυτόν από την κοινωνία και την κυριαρχία. Κοινωνικό ως προς τον παν-κοινωνικό χαρακτήρα της γνώσης και του πανεπιστημίου ως ένα με το υπόλοιπο κοινωνικό σύνολο και όχι σαν ένας οργανισμός αποκομμένος απ’ αυτό και τις ανάγκες του.
ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΜΠΑΤΣΟΥΣ, ΕΡΓΟΛΑΒΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΙ-ΑΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΉ ΚΊΝΗΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΊΚΗΣ

ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΣΦΥΚΤΙΚΟ ΚΛΟΙΟ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΣΤΕΡΕΙ ΑΝΑΣΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ

ΝΕΚΡΩΝΕΙ ΤΙΣ ΥΠΑΡΞΕΙΣ ΜΑΣ – ΠΟΡΕΙΑ 8 ΜΑΡΤΗ(ΑΚ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ)

Μέρα με τη μέρα απαριθμούμε ολοένα και περισσότερες γυναίκες, θηλυκότητες και τρανς άτομα ανά τον κόσμο που δίνουν την δική τους μάχη απέναντι σε πατριαρχικές και εξουσιαστικές συμπεριφορές στις διαπροσωπικές τους σχέσεις, στην δουλειά τους, στο σπίτι τους και στους δρόμους. Από τις πορείες για τις γυναικοκτονίες και τους βιασμούς από δυνάμεις καταστολής στην Λατινική Αμερική μέχρι και την εμφάνιση και άνθιση του #MeToo εν μέσω εγκλεισμού την περίοδο της πανδημίας και του εξεγερσιακού φεμινιστικού αγώνα στο Ιράν με κεντρικό σύνθημα “Γυναίκα-Ζωή-Ελευθερία”, είναι εμφανές πως θηλυκότητες διεκδικούν τον χώρο τους και την ελευθερία τους, για μια ζωή δίχως φόβο και καταπίεση.
Στην εγχώρια πραγματικότητα, ενώ διεκδικούμε ανάσες ελευθερίας και μέσα απο καθημερινούς αγώνες απαιτούμε τον κοινό μας χώρο ώστε να μπορούμε να συνυπάρξουμε ελεύθερα, κυριαρχεί η εξής συνθήκη: ολόκληρα κυκλώματα μαστροπείας μεταναστριών και ανηλίκων συγκαλύπτονται απο Κράτος και καθεστωτικά ΜΜΕ, συνδικαλιστής μπάτσος να δίνει συμβουλές σε γυναικοκτόνους μπας και “πέσουν στα χαμηλά”, γυναικοκτονίες βαπτίζονται ως «εγκλήματα πάθους», φεμινιστικές πορείες καταστέλλονται από το κράτος, ποινές “χάδια” αποδίδονται σε (παιδο)βιαστές ή αθωώνονται, γυναίκες βιάζονται μέσα σε αστυνομικά τμήματα, γίνονται παρενοχλήσεις στους χώρους εργασίας, τρανς άτομα βιώνουν ρητορική μίσους και τον αποκλεισμό, ακόμα και στα νοσοκομεία, ενώ ταυτόχρονα αντιμετωπίζουν τον τρανσφοβικό οχετό της ελληνικής κοινωνίας. Ψηφίζεται το νομοσχέδιο της υποχρεωτικής συνεπιμέλειας από το κράτος και η εκκλησία σπέρνει τον σκοταδισμό ρητορεύοντας πως η άμβλωση είναι πράξη εγκληματική. Κι αυτά είναι λίγα μόνο ενδεικτικά παραδείγματα της καθημερινότητας που βιώνουμε ως γυναίκες ,θηλυκότητες, τρανς και μη δυαδικά άτομα μέσα στον πατριαρχικό ζόφο της κοινωνίας αυτής.
Για αυτούς, λοιπόν, και για άλλους χίλιους λόγους η αντίσταση απέναντι στο πατριαρχικό εξουσιαστικό σύστημα και η

συλλογικοποίηση των αναγκών μας στις γειτονιές μας και στις κοινότητες μας είναι μονόδρομος. Ας συνειδητοποιήσουμε πως ενωμένες/α μπορούμε να κάνουμε πολλά, να δημιουργήσουμε, να αλληλοστηριχθούμε, και να βοηθήσουμε η μία το άλλο.
Αντιλαμβανόμαστε την χρησιμότητα που μπορεί να έχει μια καταγγελία, ωστόσο δεν μπορούμε να επαναπαυόμαστε σε αυτό, ούτε να θεωρούμε πως έτσι θα τσακίσουμε την πατριαρχία καθώς αναγνωρίζουμε πως τα δικαστήρια σε αρκετές περιπτώσεις αποτελούν έναν αφιλόξενο χώρο για εμάς. Πολλές από εμάς, επίσης, έχουμε έρθει αντιμέτωπες με τον υποτιμητικό τρόπο που μας αντιμετωπίζει η αστυνομία σε περιπτώσεις καταγγελίας αλλά και με την αρχειοθέτηση καταγγελιών που ξαφνικά εξαφανίζονται ή, πιο συγκεκριμένα, απαξιώνονται. Η δημιουργία ισχυρού δικτύου-κοινότητας-αντίστασης στις γειτονιές μας θα πρέπει να είναι ο μοναδικός σκοπός καθώς ό,τι έχουμε στην πραγματικότητα είναι η μία την άλλη. Αναγκαία είναι επίσης η άμεση δημιουργία οριζόντιων και αυτοοργανωμένων δομών σε επίπεδο γειτονιάς, που θα σέβεται τα έμφυλα χαρακτηριστικά μας και θα μας αγκαλιάζει όλες/α, στηρίζοντας έμπρακτα τα επιζώντα και τα θύματα έμφυλης/ενδοοικογενειακής βίας.
Ας αμφισβητήσουμε συλλογικά τα κατάλοιπα που μας διέπουν και ας διεκδικήσουμε τους δικούς μας όρους, δυναμώνοντας τις αντιστάσεις μας ενάντια σε κάθε εξουσιαστική λογική που προσπαθεί να επιβληθεί στα σώματα μας ώστε να κατακτήσουμε έναν κοινό τόπο όπου όλα θα είμαστε απαλλαγμένα από κάθε μορφή πατριαρχικής εξουσίας που μας εξουθενώνει καθημερινά. Συναντιόμαστε, λοιπόν, στους δρόμους, στις πλατείες και στις γειτονιές όλες και όλα μαζί για να τσακίσουμε τα θεμέλια της πατριαρχίας και του εξουσιαστικού συστήματος που την συντηρεί, το ένα δίπλα στην άλλη. Γιατί δεν μπορεί να υπάρξει κοινός τόπος αν δεν τον δημιουργήσουμε εμείς εκεί που πρέπει: **Στους δρόμους!**
Κάλεσμα για φεμινιστική πορεία 08/03 στις 18.00 Καμάρα
ΟΛΕΣ/Α ΜΑΖΙ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ
ΟΙ ΖΩΕΣ ΜΑΣ ΜΕΤΡΑΝΕ
Στηρίζουμε τα φεμινιστικά μπλοκ
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης